

ΣΕΒΑΣΤΗ ΚΑΛΛΙΣΠΕΡΗ

ΕΚ ΚΑΛΥΜΝΟΥ.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΣ ΨΟΙΤΗΤΡΙΑ

Πρό πολλών ετών μου είχε δοθή η ευκαιρία να διεξέλθω τὰς σελίδας ενός βιβλίου, τὸ ὅποιον μοῦ ἔδωκεν ἰσχυρὰ συνεικνόντων δύο βασικά τελεφετήματα, ἡ πειρασιὰ τῶν ὁποίων ἐκείνη πᾶντοτε ἔνα βιβλίον ἐλευστικόν ἐκείνου τὴν σοβαρότητα καὶ ἀφελιμότητα τοῦ ἔργου. Ἐπειτα τὴν γλαφυρὰτητα τῆς φράσεως τοῦ εἶναι πρὸς ἄλλο ὅχι μόνον λογοτεχνικῆς δεξιότητος ἀλλὰ καὶ τὴν τεχνικὴν πλοκὴν τῶν ἀκρίβειων καὶ ἀπαιτησιῶν. Τὸ βιβλίον αὐτὸ καὶ τὰ ἔργα τῆς *Montessori* καὶ φέρει τὸν τίτλον «*Ἡ αὐτοαγωγή*» κατὰ τὴν *Montessori*, μεταφρασμένον ἀπὸ τὸν Ἀρ. Π. Κουρτίδη.

Τὸ ἔργον αὐτὸ ἐπιφέρει ἐν ἑαυτῷ ἐπισημὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς ἀποκαταστατικῆς προσοχολικῆς τῶν περιόδων καὶ ἀποτελεῖ πολὺτιμον δοσθῆμα διὰ τὴν μητέρα ἐκείνας, αἱ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν ζωηρῶς νὰ διαπλάσουν τὴν ψυχὴν τῶν τέκνων τῶν κατὰ τὸν καλλίτερον δυνατὸν τρόπον καὶ νὰ ἀναπτύξουν ἐπαρκῶς τὴν αὐτενέργειαν, τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν αὐτοπεποιθήσιν τῶν.

Παρά τὸ γεγονός, ὅτι αὐτὸ ἐνῆρθη πρὸ 56 ἐτῶν καὶ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ πλείστα βιβλία καὶ ἀπειροὶ μελέται ἔχουν ἔλα τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς αὐτοαγωγῆς τῶν παιδιῶν, ἐν ταῦτοις τὸ δόγμα τῆς αὐτοαγωγῆς, τὸ ὁποῖον ἀπλώνεται εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, δὲν ἔχασε τίποτε ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν τοῦ ἀγῶνι καὶ τὴν ἀδιάσπαστον ἀληθειάν του. Ὅταν δὲ μάλιστα ἐρηθῆ ὡς ὅπου, ὅτι ἡ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἀναλύει τὴν μέθοδον *Montessori*, τῆς μεγάλης αὐτῆς Ἰταλίδος

παιδαγωγοῦ, ἡ ὁποία ἱδρύσκει τὸ πρῶτον «*σχολεῖον τοῦ παιδιοῦ*» (*casa dei bambini*) εἰς τὴν Ρώμην, τῷ 1907, τότε ἡ ἀξία τῆς αὐτοαγωγῆς, ὡς παιδαγωγικῆς μεθόδου, καθίσταται πρᾶξιμος καὶ ἐμπεριέχει τὰ στοιχεῖα ἐκείνα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτρέψουν νὰ διεκδικήσῃ τὸν φῶς ἐκ τῆς ἀθανάσιας ἀφῆρας ἐκ τῆς ἀπορίας τοῦ χρόνου.

Ἡ Ἄμερικανὶς συγγραφεὺς εἶχε συμπληροῦσεν ἡλικίας 35 ἐτῶν ὅτε εἶχε ἀπολαύσει τὴν ἀνεπισημὰτικὴν σπουδὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Κολομβίας τῆς Ν. Υόρκης καὶ τὸ δίπλωμα τῆς διδάκτορος ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἀσπαστικὸν οἰκίον διατριβῆς. Ὅλιγα ἔτη πρότερον ἡ

ἀμερικανὶς συγγραφεὺς ἔλαβε τὸ πτυχίον καὶ ἔγινεν ἡ πρῶτη διδάκτορ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης.

Ἡ Ἄμερικανὶς συγγραφεὺς γράφει διὰ τὴν *Montessori* σχετικῶς τὰ ἑξῆς: «... τὸ γεγονός, ὅτι ἦτο ἄρτια καὶ ἐνθουσιαστικὴ τὴν περὶ τὸ ὄνομα τῆς θάρσεως ἀλλ' αὐτῆ, ὁλοφάντως προσληψίμην εἰς τὰ ὑπέροχα ἰδεώδη τῆς ἀνέφορος πρὸς τοὺς θανατομοῦς καὶ τὰς κατακρίσεις, ἀφαιρέσθη εἰς τὴν ἐπιστήμην ὡς ἰεραία της». Ἡ *Montessori* ἔσκησεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸ ἔργον τῆς ἰατροῦ, ἀλλ' ἔπειτα ἀφαιρέσθη εἰς τὰ θέματα τῆς παιδαγωγικῆς.

Ἡ Ἄμερικανὶς συγγραφεὺς ἀναλύουσα τὸ ἔργον τῆς *Montessori*, τὴν ὁποῖαν ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ σίνεγγου, ὅταν ἐπισκέψθη τὴν Ρώμην τῷ 1912, ἐκφράζεται ὡς αὐτὴν κατὰ τρόπον συγκινητικόν, μὲ ἀισθημὰτα θαυμάσιας ἐκτιμήσεως καὶ

Ἐπισημὰται

μὲ εὐλάβειαν

εἰς τὴν προσφιλεῖ σκιὰν τοῦ πατρός μου

N. Γ. Π.